5-га снежня — свята савецкай дэмакратыі

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА і ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

Год выдання 18-ы

№ 38 (586)

Чацвер, 3 снежня 1964 г.

Цана 1 кап.

У студэнтаў саюзных рэспублік

(Па старонках шматтыражных газет)

Тры адэскіх журналісты прысвяцілі песню «Белы ветразь» двум беларускім дзяўчатам Людзе і Веры Злотнікавым, якія перамаглі шмат перашкод на шляху да сваёй запаветнай мары — стаць штурманамі. Цяпер сёстры — на апошнім курсе Адэскай мараходкі. Словы напісалі Б. Кердман і Ю. Міхайлік, музыку—Н. Амельчанка.

З газеты «Кадри будовам» (Адэскі інжынерна-будаўнічы інстытут).

* * *

Казанскаму ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга дзяржаўнаму універсітэту імя У. І. Ульянава-Леніна—160 гадоў. У Вялікім тэатры оперы і балету імя Мусы Джаліля (Казань) адбылося ўрачыстае пасяджэнне, прысвечанае гэтай знамянальнай даце.

З газеты «Ленинец» (Казанскі універсітэт).

* * *

Фундаментальная бібліятэка Самаркандскага дзяржаўнага універсітэта імя Алішэра Наваі, заснаваная ў 1927 годзе,—адна з буйнейшых бібліятэк у вышэйшых навучальных установах Сярэдняй Азіі. Яна налічвае ў сваім фондзе звыш мільёна экземпляраў кніжнай і журнальнай літаратуры. Выключна каштоўнымі з'яўляюцца літаграфаваныя выданні на усходніх мовах. З 1960 года штомесячна бібліятэка выпускае «Бюлетэнь новых паступленняў па галінах навукі».

З газеты «Самарканд университети».

* * *

Студэнты Таджыкскага дзяржаўнага універсітэта працавалі у калгасах рэспублікі на ўборцы ўраджаю хлопка. Першае месца ў спаборніцтве заваяваў хімічны факультэт, якому ўручаны пераходны Чырвоны сцяг універсітэта.

З газеты «К вершинам знаний» (Таджыкскі універсітэт).

* * *

На пасяджэнні Вучонага савета біёлага-глебавага факультэта дацэнт А. І. Лакамкін паспяхова абараніў доктарскую дысертацыю на тэму «Аб нярвовых механізмах рэгуляцыі пітной і харчовай узбудлівасці».

З газеты «Воронежский университет».

„Мы жывём добра!..“

РЭПАРТАЖ

Першым быў урок рускай мовы. Так павялося ўжо: самае цяжкае рабіць раніцай. Выкладчыкі занялі свае месцы, і на іх скіраваліся позіркі цікаўных, чакаючых, насцярожаных вачэй. Здавалася, што гэта глядзіць сённяшняя Афрыка, гучыць яе паўнапраўны многанацыянальны голас. У многіх аўдыторыях падрыхтоўчага факультэта— прадстаўнікі розных куткоў Афрыкі: Кеніі, Ганы, Занзібара, Нігера, Руанды, Самалі, Конга.

Вось ля дошкі юнак з Ганы Асарэ Данкор Стэфен. Добры гэта хлопец. Свой працоўны дзень ён плануе такім чынам, каб быць у пастаянным кантакце са сваімі землякамі, якія абралі яго главой зямляцтва ганскіх студэнтаў у БДУ.

У суседняй аўдыторыі сабраліся другія афрыканскія студэнты. Яны пішуць сачыненне. Аб запаветнай мары. Над сшыткам схіліўся Ібрагім Маман, юнак з Нігера. Ён быў салдатам арміі алжырскіх патрыётаў. Дух барацьбіта жыве ў ім і сёння. Чаго ж хоча ад жыцця гэты юнак? Стаць спецыялістам, вызваліць сваю радзіму ад каланіялізму і неакаланіялізму.

Званок. Выкладчыкі Зоя Яфімаўна Какошнікава, Васіль Ульянавіч Протчанка, Рагіна Васільеўна Ульянка і іншыя развітваюцца са сваімі выхаванцамі. Але ненадоўга. Увечары яны зноў сустрэнуцца з імі ў гадзіны самападрыхтоўкі.

А пакуль што іх месца займаюць выкладчыкі фізікі, хіміі, матэматыкі. На дошцы ў адной з аўдыторый вырастаюць лічбы, матэматычныя знакі. Гэта выкладчык Уладзімір Нікіціч Стрэльчанка дае кантрольнае заданне студэнту з Кеніі Закарыю Авала. Задача нялёгкая, але студэнт рашае хутка, правільна. І яго сябар Джошуа Аціена ніколькі не хвалюецца. Джошуа упэўнены, што Закарыю справіцца з задачай. Сябры пачалі тут вывучаць курс матэматыкі з самых «азоў». І вось вынік. Афрыканскія юнакі паспяхова авалодваюць вучэбнай праграмай.

А на лекцыі па хіміі — цішыня. Сёння тут першае слова за выкладчыкам, ён растлумачвае новае. У гэтай групе ёсць пасланец Руанды Каліса Аўгусцін. Каліса любіць гаварыць пра сваю Радзіму, пра самаадданую барацьбу афрыканскіх народаў супраць імперыялізму. На адным са студэнцкіх вечароў Каліса выступіў з дакладам і расказаў пра барацьбу кангалезскіх патрыётаў.

Вучэбны час закончыўся. Заняткі былі цікавымі, змястоўнымі. Вунь тоненькая Муанапілі Махмоуд Мзсе з Занзібара. Яна спяшаецца, але ўсё яшчэ працягвае вучыць на памяць рускія сказы. А самаліец Ясін Махмуд Мірэ аб нечым спрачаецца з сябрам, здаецца, аб нейкай фізічнай формуле.

Пасля заняткаў студэнты адпачываюць. Каб сіл набрацца перад самастойнай падрыхтоўкай да заўтрашняга дня. Яна будзе праходзіць у вучэбных аўдыторыях, бібліятэцы, кабінетах. Упушчанае будзе нагнана з дапамогай харошага сябра, беларускага студэнта.

Разам са сваімі беларускімі сябрамі афрыканскія студэнты ходзяць у кіно, глядзяць спектаклі, бываюць на прадпрыемствах, сустракаюцца ля піянерскага кастра з савецкімі школьнікамі, выступаюць з канцэртамі мастацкай самадзейнасці.

Іх усё цікавіць. І таму, напрыклад, кенійскія студэнты наладжваюць цяпер работу свайго гуртка па вывучэнню асноў марксісцка-ленінскай тэорыі.

Так жывуць афрыканскія студэнты на беларускай зямлі. І нездарма яны шлюць дамоў лісты, а ў іх пішуць: «Дарагія мама і тата, я жыву добра!..»

Я. БАРАНОЎСКІ,
студэнт 4-га курса гістфака.

Чалавек заўсёды мае права

НА ВУЧОБУ,

ПРАЦУ,

АДПАЧЫНАК!

Малюнкі студэнта Б. ЖУКАВА

„Пяць гадоў кубінскай рэвалюцыі“

Некалькі дзён у галоўным корпусе універсітэта функцыяніравала выстаўка «Пяць гадоў кубінскай рэвалюцыі», арганізаваная кубінскімі студэнтамі, што навучаюцца ў Мінску. Выстаўка расказала пра вялікія поспехі гераічнага вострава Свабоды за гады рэвалюцыі. Цяпер выстаўка накіравалася ў падарожжа па іншых гарадах рэспублікі і краіны.

На здымку: студэнты універсітэта Карлас Арсі, Віктар Трацякоў, Хасэ Фахарда ля макета прадпрыемства па перапрацоўцы цукровага трыснягу.

Фота В. Адзіяна

СПЫНІЦЬ АГРЭСІЮ!

Афрыканскія студэнты, што навучаюцца ў СССР, і, у прыватнасці, студэнты, якія навучаюцца ў Мінску, рашуча асуджаюць дзеянні амерыканскіх і бельгійскіх каланізатараў у Конга. Яны ўзнімаюць свой голас пратэсту супраць пасылкі ў Конга амерыканскіх і бельгійскіх салдат. Афрыканскія студэнты звяртаюцца да ўсіх міралюбных народаў свету з просьбай прыняць самыя рашучыя меры, якія прымусілі б імперыялістаў спыніць агонь у Конга.

Кангалезскі народ сам і толькі сам мае права вырашаць свае ўнутраныя справы. Адкрыты разбой у Конга супярэчыць заявам Вашынгтона аб тым, што ЗША стаяць за мірнае суіснаванне. Усяму свету вядомы злачынныя дзеянні імперыялістаў. Афрыканскі народ не можа больш мірыцца з такім становішчам у Конга.

Імперыялісты баяцца страціць сваё фінансавае панаванне ў Конга. Таму яны пастаўляюць сваёй марыянетцы Чомбе сучасную зброю і салдат, каб падавіць рух паўстанцаў, якія змагаюцца супраць марыянетачнага ўрада.

Я лічу, што ААН павінна прыняць меры для ўрэгулявання становішча ў Конга. Амерыканскія імперыялісты павінны спыніць агрэсію ў Конга і ў Паўднёвым В'етнаме, бо яна стварае пагрозу міру і бяспецы народаў.

Прыйшоў час спыніць агрэсіўныя дзеянні імперыялістаў. Яны павінны адказаць за падзеі ў Конга!

Чарльз ОКАТ,
кеніец,
студэнт 1-га курса матфака.

…ЛЬШ УВАГІ МАСТАЦКАЙ САМАДЗЕЙНАСЦІ!

…ошняй універсітэцкай кам…кай канферэнцыі дэлегаты …кавалі камітэт камсамола …эдастаткова эфектыўнае праўядзенне культурна-масавай работы сярод студэнтаў. Новы састаў камітэта камсамола, улічыўшы прапановы і крытычныя заўвагі, што былі выказаны на канферэнцыі, узяў кірунак на выпраўленне недахопаў. Неўзабаве быў праведзен семінар адказных за работу культурна-масавых сектараў камсамольскіх бюро факультэтаў. Былі намечаны канкрэтныя меры, асабліва па разгортванню работы гурткоў мастацкай самадзейнасці універсітэта, былі распрацаваны мерапрыемствы па папаўненню гурткоў за кошт моладзі, што прыйшла сёлета ва універсітэт.

Здавалася б, камсамольскім бюро факультэтаў трэба было не толькі падтрымаць намечаныя мерапрыемствы, але і пачаць ажыццяўленне іх. Атрымалася наадварот. Некаторыя бюро занялі пазіцыю ігнаравання універсітэцкай мастацкай самадзейнасці. Усім вядома, напрыклад, што наша харавая капэла, якая носіць ганаровае званне народнай, зараз знаходзіцца ў цяжкім становішчы. Але намаганні камітэта камсамола, праўлення клуба універсітэта, накіраваныя на папаўненне капэлы, разбіваюцца аб раўнадушша камсамольскіх бюро многіх факультэтаў. Асабліва вызначаюцца ў гэтых адносінах камсамольскія бюро фізічнага, юрыдычнага і матэматычнага факультэтаў.

У рабоце многіх факультэцкіх бюро з'явілася тэндэнцыя стварэння ўласнай мастацкай самадзейнасці. У пэўнай меры гэта добрая справа. Але разумеюць яе кожны па-свойму. Толькі тады мастацкая самадзейнасць факультэтаў зможа атрымаць шырокі размах, калі работа яе падпарадкавана агульнай справе. Мастацкая самадзейнасць факультэтаў павінна стаць школай падрыхтоўкі, развіцця творчага майстэрства яе ўдзельнікаў, якія павінны потым з'явіцца асновай, ядром універсітэцкіх калектываў мастацкай самадзейнасці. Але факультэцкія бюро імкнуцца стварыць уласную самадзейнасць, каб потым адмежавацца ад універсітэцкай. Гэта прыводзіць у канчатковым выніку да аслаблення выхаваўчай ролі самадзейнага мастацтва, зніжэння выканаўчага майстэрства ўдзельнікаў.

Нядаўна партыйны камітэт універсітэта абмеркаваў пытанне аб рабоце мастацкай самадзейнасці і намеціў канкрэтныя мерапрыемствы па яе развіццю. Цяпер абнаўляюцца касцюмы, дадаткова набываюцца музычныя інструменты, састаўлены цвёрды распарадак работы гурткоў, запрошаны кваліфікаваныя кіраўнікі. Але бадай што самае галоўнае мерапрыемства, якое партком намеціў сумесна з камітэтам камсамола, прафкомам і іншымі грамадскімі арганізацыямі,—гэта правядзенне агляду універсітэцкай мастацкай самадзейнасці ў сярэдзіне снежня.

Агляд павінен выявіць узровень выканаўчага майстэрства ўдзельнікаў, гурткоў і калектываў мастацкай самадзейнасці; ён з'явіцца генеральнай рэпетыцыяй калектываў перад раённым і абласным аглядамі мастацкай самадзейнасці. Агляд дапаможа паспяхова падрыхтавацца да III Усебеларускай дэкады мастацкай самадзейнасці, якая адбудзецца вясною 1965 года.

З усяго гэтага вынікае, што факультэцкія бюро камсамола павінны перагледзець свае адносіны да развіцця мастацкай самадзейнасці і сканцэнтраваць увагу на агульнауніверсітэцкіх калектывах. Павінны больш сур'ёзна падыйсці да гэтай справы таксама партыйныя і прафсаюзныя арганізацыі факультэтаў. Мэтазгодна, напрыклад, абмеркаваць на факультэтах пытанні аб становішчы мастацкай самадзейнасці, аб удзеле факультэцкіх самадзейных калектываў ва універсітэцкім аглядзе, падрыхтоўцы іх да дэкады.

Шмат нараканняў выклікае работа культмасавых сектараў камсамольскіх бюро факультэтаў. Яны яшчэ па-сапраўднаму не распачалі работы. Некаторыя адказныя за культмасавую работу ухіліліся ад выканання сваіх абавязкаў. Вядома, іх участак работы вельмі адказны і складаны. І калі чалавек упершыню сутыкнуўся з гэтай работай, то ў яго і рукі могуць апусціцца. Тут бы бюро і прыйшлі на дапамогу, растлумачылі, навялі на правільнае разуменне абавязкаў. Але гэтага недастаткова. У народзе кажуць: «Каго вучаць, з таго і патрабуюць». Трэба больш патрабаваць з адказных за культурна-масавую работу.

Вось гэтага факультэцкія бюро часам і не робяць. За тры месяцы вучобы на пасяджэннях факультэцкіх бюро ні разу не абмяркоўвалася работа культмасавых сектараў або адказных за гэтую работу. А вядома ж, што ў студэнцкім жыцці пытанне культуры і быту вельмі важнае. У факультэцкіх камсамольскіх бюро забыліся і пра тое, што працаваць трэба не толькі непасрэдна на факультэтах і ва універсітэце, але і ў інтэрнатах. Інтэрнат жа— менавіта тое звяно, якое звязвае вучобу, адпачынак і быт студэнта.

Хацелася б выказаць надзею, што факультэцкія бюро камсамола перагледзяць свае адносіны да культурна-масавай работы і па сапраўднаму яе арганізуюць.

А. ЯРОХІН.

РЭПАРТАЖ

Размову вядуць юрысты

Выкладчык гісторыі КПСС Аляксандр Васільевіч Яраксін, які вядзе семінарскія заняткі на другім курсе юрфака, заўсёды прыходзіць на заняткі параней. Вось і сёння ён стаіць у калідоры ля 37-й аўдыторыі ў акружэнні студэнтаў. Семінарскія заняткі, па сутнасці, пачаліся.

— Аляксандр Васільевіч, раскажыце, калі ласка, пра справы на белым свеце,—звяртаецца Леанід Бейнаровіч.

Выкладчык расказвае пра навіны дня, каментыруе важнейшыя падзеі ў жыцці нашай краіны і за мяжой. А калі празвінеў званок, заняткі пачаліся «афіцыйна». Мікалай Пеўнеў, што сядзіць за першым сталом, раскрыў канспект, прагна чытае. Відаць, у апошнія хвіліны матэрыял запамінаецца лепш...

Тэма заняткаў: «КПСС—арганізатар перамогі Савецкага Саюза ў Вялікай Айчыннай вайне».

Першым выступае Уладзімір Дайкалаў. Ён расказвае пра вераломны напад фашысцкай Германіі на нашу краіну. Адчуваецца, што Уладзімір ведае матэрыял, многа чытаў, аднак не пра ўсё мае правільнае ўяўленне. Вось ён гаворыць:

— Наша армія пачала вайну непадрыхтаванай. Не хапала тэхнікі. А калі і была, дык слабая.

Калі Уладзімір закончыў сваё выступленне, слова узяў выкладчык.

— Памыляецеся, таварыш Дайкалаў, — гаворыць ён. — Вы ўяўляеце сабе ўсё ў чорных фарбах...

І Аляксандр Васільевіч падрабязна растлумачвае Уладзіміру яго памылку. Дайкалаў хацеў яшчэ нешта сказаць, але стрымаўся. Відаць зразумеў, што кожная думка выкладчыка мае пад сабою трывалую аснову. Словы выкладчыка ўсхвалявалі студэнтаў. Вось устае Анатоль Глюкаў:

— Гісторыю Вялікай Айчыннай вайны я разумею так, як яе разумее мой народ...

— Мне хочацца расказаць пра тыя падзеі, што адбываліся ў гады вайны ў маіх родных мясцінах, — гаворыць Аляксандр Ласевіч.

Затым выступаюць Соф'я Еўсцігнеева, Міхась Ваўчок, Флора Гурвіч і іншыя. Адчуваецца, што студэнты гавораць ад чыстага сэрца. Часам яны не ўсё правільна разумеюць, часам адхіляюцца ад галоўнага. Тады прыходзіць на дапамогу выкладчык. Аляксандр Васільевіч асцярожна і ўмела папраўляе адказы студэнтаў, накіроўвае іх думкі на правільны шлях.

Размова аб Вялікай Айчыннай вайне нездарма так хвалюе студэнтаў. Яны адносяцца да таго пакалення, дзяцінства якога было абпалена полымем вайны. Іх калыханкай былі выбухі і шум партызанскіх лясоў. Кожнага з іх не абмінула вайна. У аднаго не прыйшоў бацька з фронту, у другога фашысты расстралялі брата-партызана, трэці памятае, як гарэла родная хата, падпаленая немцамі. Вось чаму практычныя заняткі, прысвечаныя гэтаму перыяду гісторыі, праходзяць з такім накалам...

Калі семінарскія заняткі закончыліся, мы засталіся з выкладчыкам у аўдыторыі. Аляксандр Васільевіч Яраксін усміхнуўся і сказаў:

— Падабаюцца мне гэтыя хлопцы і дзяўчаты. Баявыя. Часам памыляюцца крыху. Ды гэта і не страшна. Пажывуць, разбяруцца. Галоўнае, што аснова ў іх моцная, правільная.

А. ЮДЧЫЦ.

Навіны, падзеі, заметкі, інфармацыя

Радасць сяброў

Той дзень на ўсё жыццё запомніцца трэцякурснікам аддзялення журналістыкі Аляксандру Сафроненку і Мікалаю Кярногу: іх прынялі кандыдатамі ў члены КПСС.

Саша Сафроненка. Цяжкае жыццё было ў гэтага хлопца. Трохгадовым хлапчуком ён застаўся без бацькоў. Бацька загінуў на фронце, маці памёрла. Вучыўся ў рамесным вучылішчы, потым працаваў на заводзе і вучыўся ў вячэрняй школе. Працаваць і вучыцца было нялёгка, але запаветная мара стаць журналістам дапамагала яму. У 1958 годзе Сашу прызвалі ў рады Савецкай Арміі. Выдатнік баявой і палітычнай падрыхтоўкі, добры спартсмен, Саша не раз атрымліваў узнагароды ад камандавання. У кароткія гадзіны салдацкага адпачынку Саша многа чытаў, пісаў пра жыццё і службу сваіх сяброў.

І вось мара ажыццявілася. Пасля службы Аляксандр Сафроненка паступіў на аддзяленне журналістыкі нашага універсітэта. З першых дзён вучобы ён настойліва працуе, актыўна ўдзельнічае ў грамадскім жыцці. Цяпер Саша—член камсамольскага бюро факультэта, адказны за работу спартыўнага сектара.

Радасць свята дзеліць з Сашам яго сябар Мікола Кярнога. Здзіўляешся любві да працы і кіпучай энергіі гэтага хлопца. Ён выдатна вучыцца, заўсёды дапамагае ў вучобе сваім таварышам, шмат часу аддае грамадскай рабоце, спорту, часта выступае на старонках рэспубліканскіх газет.

Гэтыя хлопцы былі сапраўднымі камсамольцамі, яны будуць і сапраўднымі камуністамі. Пра такіх, як яны, маладых, дзярзаючых Чарнышэўскі сказаў: «Гэта соль зямлі».

Ала АЛЕЙНІК,
студэнтка 1-га курса філфака.

Вынік конкурса

8 лютага г. г. наша газета надрукавана ўмовы Другога конкурса на лепшую студэнцкую работу па праблемах Лацінскай Амерыкі, аб'яўленага Савецкай Асацыяцыяй дружбы і культурнага супрацоўніцтва з краінамі Лацінскай Амерыкі, Студэнцкім Саветам СССР, Інстытутам Лацінскай Амерыкі АН СССР і сакратарыятам пастаяннага Лацінаамерыканскага семінара студэнтаў у СССР. Конкурс прыцягнуў увагу студэнтаў розных вышэйшых навучальных устаноў краіны, паказаў узросшую цікавасць савецкіх і замежных студэнтаў да пытанняў палітыкі, эканомікі, гісторыі, культуры краін Лацінскай Амерыкі.

На конкурс было прадстаўлена 30 работ лацінаамерыканскіх і савецкіх студэнтаў. Журы конкурсу пастанавіла ўзнагародзіць ганаровымі дыпломамі 19 студэнтаў з СССР, Аргенціны, Мексікі, Чылі і іншых краін, аўтараў лепшых работ. Сярод узнагароджаных — Алісія Рамановіч і Рыгор Скрыпель — студэнты Мінскага інстытута замежных моваў, якія напісалі работу «Гістарычны нарыс развіцця асветы ў рэспубліцы Аргенціна».

Я. ЛЯХАЎ

Незвычайнае падарожжа

Уладальнікі абанемента «Гарады свету і іх славутасці» могуць зрабіць цікавае, захапляючае падарожжа па буйнейшых гарадах свету. Праўда, гэтае падарожжа крыху незвычайнае. Каб пабываць у розных гарадах, не трэба выязджаць за межы Мінска. Яно вядзецца завочна, і караблём, які вязе экскурсантаў, сталі аўдыторыі універсітэта. Тут і збіраюцца «падарожнікі».

Знаёмяць з гарадамі высокакваліфікаваныя лектары — супрацоўнікі Дзяржаўнага Эрмітажа.

А. МАРЦІНОВІЧ.

Першая лекцыя

26 лістапада адбылася першая лекцыя агульнауніверсітэцкага лекторыя па пытаннях навукі, культуры, мастацтва. Перад слухачамі з лекцыяй на тэму аб праблемах сучаснай медыцыны выступіў член-карэспандэнт Акадэміі медыцынскіх навук СССР прафесар Б. В. Огнеў.

Спорт сілы і грацыі

Бадай што, няма іншага віду спорту, які так шчыльна сутыкаўся б з мастацтвам, як гімнастыка. Яна сумяшчае такія цудоўныя і такія розныя якасці, як сіла і грацыя, мужнасць і пластыка, прыгажосць.

На гэтых здымках вы бачыце менавіта тое, што ўяўляе сабой гімнастыка, як від мастацтва. Гімнаст нібы застыў у паветры. (Здымак злева). Імклівы разбег, моцны таўчок, палёт над гімнастычным снарадам... Спыніся імгненне! Шчаўчок фотаапарата вырваў з гэтага руху момант, што найбольш ярка выказвае прыгажосць практыкавання, якое і атрымала характэрную назву «скачок лётам». Яго выконвае студэнт аддзялення радыёфізікі і электронікі Леў Мардыкін.

Гэтыя пачынаючыя гімнасткі (здымак у цэнтры) яшчэ не вызначаюцца майстэрствам. Але недалёка той дзень, калі іх імёны мы ўбачым на старонках газет.

А вось на правым здымку вы бачыце, як студэнтка фізфака першаразрадніца Іна Неманава выконвае адно з самых цяжкіх практыкаванняў на гімнастычным бервяне. Колькі прыгажосці і грацыі ў кожным руху гімнасткі! Тут ужо цяжка аспрэчваць адносіны гімнастыкі да мастацтва.

Новы навучальны год у разгары. Узмоцненымі тэмпамі рыхтуюцца да спартыўных баталій і універсітэцкія гімнасты. Пажадаем жа ім вялікіх поспехаў!

В. АДЗІЯН,
студэнт 1-га курса
аддз. журналістыкі.
Фота аўтара.

Рэдактар П. СІЛІВАНЧЫК.

Адрас рэдакцыі:
г. Мінск, Універсітэцкі гарадок,
галоўны корпус, 212. Тэл. 2-07-19.

Друкарня Белсаўпрофа.
АТ 02525. Тыр. 2000. Зак. 4254